

27 Μαρτίου, 1992

[ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΠΕΤΡΟΣ Α. ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΔΗΣ ΚΑΙ ΑΛΛΟΣ,

Αιτητές,

v.

ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΒΕΛΤΙΩΣΕΩΣ ΑΜΑΘΟΥΝΤΟΣ,

Καθ' ου η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 960/91).

Διοικητική Πράξη — Εκτελεστή — Η θεώρηση της αίτησης για άδεια οικοδομής ως απαράδεκτης και η επιστροφή των αρχιτεκτονικών σχεδίων και των εγγράφων που υποβλήθηκαν αποτελεί εκτελεστή διοικητική πράξη.

5

Διοικητικό Όργανο — Αρμοδιότητα — Έκδοση διοικητικής πράξης από αναρμόδιο όργανο — Δεν είναι ανυπόστατη — Απέκτησε οντότητα μέσα στο διοικητικό χώρο και είναι επιδεκτική αναθεώρησης και ακύρωσης.

10

Προσφυγή βάσει του άρθρου 146 του Συντάγματος — Προσβαλλόμενες πράξεις — Παράλειψη ενέργειας — Προσβολή παράλειψης οφειλόμενης ενέργειας — Τίθεται τέτοιο ζήτημα μόνο στις περιπτώσεις που επιβάλλεται από το νόμο υποχρέωση ενέργειας κατά συγκεκριμένο τρόπο.

15

Με την προσφυγή τους αυτή οι αιτητές προσέβαλαν την απόφαση του Επάρχου Λεμεσού να μην εκδόσει την άδεια κατεδάφισης και την άδεια οικοδομής που είχαν ζητήσει με αίτησή τους.

20

Η απόφαση του Επάρχου έφερε ως αιτιολογία πως θα έπρεπε πρώτα να ληφθεί Πολεοδομική άδεια πριν την έκδοση άδειας οικοδομής.

25

Προς υποστήριξη της αίτησής τους οι αιτητές ισχυρίστηκαν ότι

4 Α.Α.Δ. Αναστασιάδης κ.α. ν. Συμβ. Βελτ. Αμαθούντος

η απόφαση λήφθηκε από αναρμόδιο όργανο δηλαδή τον Έπαρχο αντί το Συμβούλιο Βελτιώσεως Αμαθούντος και ότι η απόφαση να ληφθεί πρώτα Πολεοδομική άδεια δεν ήταν νομικά ορθή.

5 Το Ανώτατο Δικαστήριο, ακυρώνοντας την επίδικη απόφαση, αποφάσισε ότι:

10 (1) Με την επιστολή του Επάρχου θεωρήθηκε η αίτηση των αιτητών ως απαράδεκτη από την αρχή μια και κρίθηκε πως δεν συνέτρεχαν τα προαπαιτούμενα για την έγκυρη υποβολή της και πως, επομένως, με την επιστολή εκείνη σε συνδυασμό με την ταυτόχρονη επιστροφή των σχεδίων και των εγγράφων που υποβλήθηκαν, η αίτηση απορρίφθηκε. Ο χειρισμός που έγινε, αποκαλύπτει όχι απλώς αναβολή λήψης απόφασης μέχρι το ξεπέραςμα ενός προπαρασκευαστικού θέματος αλλά οριστική τοποθέτηση πάνω στην εγκυρότητα της αίτησης όπως αυτή υποβλήθηκε. Με την επιστροφή των σχεδίων και των εγγράφων που υποβλήθηκαν από τους αιτητές, δεν παρέμεινε ενώπιον του Συμβουλίου αίτηση σε εκκρεμότητα. Δεν βρισκόμαστε μπροστά σε απλή πληροφοριακής ή συμβουλευτικής φύσης επιστολή αλλά μπροστά σε ενέργεια που συγκεντρώνει όλα τα γνωρίσματα εκτελεστής διοικητικής πράξης.

25 (2) Δεν αμφισβητείται πως το αρμόδιο όργανο για τη λήψη απόφασης σε σχέση με την αίτηση των αιτητών ήταν το Συμβούλιο Βελτιώσεως Αμαθούντος συλλογικά και όχι ο Έπαρχος Λεμεσού. Το Συμβούλιο δεν έχει επιληφθεί της αίτησης των αιτητών και δεν οφειλόταν σε δική του απόφαση η απόρριψή της με τον τρόπο που αυτή έγινε. Επομένως, ο Έπαρχος Λεμεσού έχει ενεργήσει αναρμοδίως. Η απόφασή του όσο και αν δεν ήταν νόμιμη δεν ήταν ανυπόστατη. Απώκτησε οντότητα μέσα στο διοικητικό χώρο και είναι επιδεκτική αναθεώρησης και ακύρωσης.

35 (3) Η προσφυγή πετυχαίνει μόνο ως προς το σκέλος της που αναφέρεται στην ακύρωση της απόφασης που ενσωματώνει η επιστολή του Επάρχου και που συνίσταται στην απόρριψη της αίτησης των αιτητών και την επακόλουθη άρνηση έκδοσης της άδειας που ζητήθηκε. Το σκέλος της προσφυγής που εμφανίζει το Συμβούλιο Βελτιώσεως Αμαθούντος ως ένοχο παράλειψης έκδοσης της άδειας και με το οποίο επιδιώκεται δήλωση "ότι παν το παραλειφθέν έδει να είχε εκτελεσθεί", δεν μπορεί να πετύχει. Η

οφειλόμενη από το Συμβούλιο ενέργεια είναι η εξέταση της αίτησης και η έκδοση απόφασης με την οποία αυτή θα εγκρίνεται ή θα απορρίπτεται ανάλογα με το αν συντρέχουν ή όχι οι νόμιμες προϋποθέσεις. Τίθεται ζήτημα παράλειψης οφειλόμενης ενέργειας μόνο στις περιπτώσεις που επιβάλλεται από το νόμο υποχρέωση ενέργειας κατά συγκεκριμένο τρόπο. 5

Η επίδικη απόφαση ακυρώνεται χωρίς έξοδα.

Αναφερόμενες υποθέσεις: 10

Kyriacou v. The Cyprus Broadcasting Corporation and Another (1965)
3 C.L.R. 482· 15

Θεολόγου και Άλλοι ν. Δήμου Πάφου (1991) 3 Α.Α.Δ. 674·

Μαυρομάτη ν. Επάρχου Λευκωσίας ως Προέδρου του Συμβουλίου Βελτιώσεως Ακακίου (1991) 4(E) Α.Α.Δ. 4115·

Kyriakides v. Municipality of Nicosia (1976) 3 C.L.R. 183· 20

Orphanides and Another v. Improvement Board Ayios Dometios (1979) 3 C.L.R. 466·

Simonis and Another v. Improvement Board Latsia (1984) 3 C.L.R. 109· 25

Palyviou v. Improvement Board of Ayia Napa (1985) 3 C.L.R. 1058·

Πέτεβης ν. Συμβούλιο Βελτιώσεως Γερμασόγειας (Αρ.2) (1991) 4(E) 30
Α.Α.Δ. 3910·

Αριστοδήμου και Άλλοι ν. Δήμου Πάφου (1990) 3 Α.Α.Δ. 4626·

Republic v. Demetriou and Others (1972) 3 C.L.R. 219· 35

Kolokassides v. Republic (1965) 3 C.L.R. 542·

Χριστοδούλου και Άλλη ν. Δημοκρατίας (1990) 3 Α.Α.Δ. 1103· 40

Δημοκρατία ν. Χατζηπαντελή (1989) 3(B) Α.Α.Δ. 961·

Asbestos Estates Ltd v. Municipality of Nicosia (1986) 3 C.L.R. 1627·

Antoniades and Others v. Municipal Council of Paphos (1985) 3 45
C.L.R. 1695·

4 Α.Α.Δ. Αναστασιάδης κ.α. ν. Συμβ. Βελτ. Αμαθούντος

HadjiAnastassiou v. Republic (1982) 3 C.L.R. 672·

Αναστάση ν. Δημοκρατίας (1990) 3 Α.Α.Δ. 3085·

5 *Χατζημιτσής (Αρ.2) ν. Επάρχου Πάφου και Άλλου (1991) 3 Α.Α.Δ. 488·*

Paraskeva and Another v. Municipal Committee of Limassol (1984) 3 C.L.R. 54

10

Δημοκρατία ν. Μελέτη (1991) 3 Α.Α.Δ. 433·

Cyprus Tannery v. Republic (1980) 3 C.L.R. 405·

15 *Προδρόμου και Άλλοι ν. Δημοκρατίας (Αρ.1) (1990) 3 Α.Α.Δ. 2697·*

Χριστοδουλίδης και Άλλοι ν. Δημοκρατίας (1990) 3 Α.Α.Δ. 3780·

Δήμος Λεμεσού ν. Ευαγγέλου και Άλλων (1990) 3 Α.Α.Δ. 4263.

20

Προσφυγή.

25 Προσφυγή εναντίον της άρνησης του Συμβουλίου Βελτιώσεως Αμαθούντος να εκδόσει στους αιτητές άδεια κατεδάφισης και/ή άδεια οικοδομής αναφορικά με ακίνητό της στο χωριό 'Άγιος Τύχωνας.

Κ. Μαυραντώνης, για τους αιτητές.

30 *Π. Δημοσθένους, για τους καθ' ων η αίτηση.*

Cur. adv. vult.

35 Ο Δικαστής κ. Κωνσταντινίδης ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση.

40 ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ, Δ.: Με αίτησή τους ημερομηνίας 24 Ιουνίου 1991, οι αιτητές ζήτησαν από το Συμβούλιο Βελτιώσεως Αμαθούντας άδεια για την κατεδάφιση οικοδομής τους και την ανέγερση νέας.

Την 25η Ιουλίου 1991 ο Επαρχος Λεμεσού επέστρεψε στους αιτητές όλα τα σχέδια και τα έγγραφα που είχαν

υποβληθεί, με την ακόλουθη συνοδευτική επιστολή.

"Αναφέρομαι στην επιστολή σας με ημερομηνία 24.6.91, με την οποία μου έχετε διαβιβάσει για μελέτη αίτηση των πελατών σας κ.κ. Πέτρου Α. Αναστασιάδη και Παύλου Α. Αναστασιάδη για έκδοση άδειας κατεδάφισης και επανοικοδόμησης υφιστάμενου κτιρίου στο τεμάχιο με αρ. 255/2/3/1 του Φ/Σχ. LIV/45 του χωριού Άγιος Τύχωνας και σας πληροφορώ πως ενόψει της εφαρμογής από 1.12.90 της περί Πολεοδομίας και Χωροταξίας Νομοθεσίας (Νόμοι 90/72, 56/82 και 7/90) η αίτησή σας πρέπει να εξεταστεί με βάση τη Νομοθεσία αυτή και με το καθεστώς που ισχύει από την πιο πάνω ημερομηνία.

2. Κατά συνέπεια θα πρέπει να αποταθείτε στην Πολεοδομική Αρχή για εξασφάλιση Πολεοδομικής άδειας προτού αποταθείτε για άδεια οικοδομής.

3. Όλα τα επισυναπτόμενα σχέδια/έγγραφα που μου έχετε αποστείλει σας επιστρέφονται."

Οι αιτητές με την προσφυγή τους ζητούν "απόφαση του σεβαστού Δικαστηρίου με την οποία η άρνηση και/ή η παράλειψη του Καθ' ου η Αίτησις να εκδόσει στους Αιτητές Άδεια Κατεδάφισης και/ή Άδεια Οικοδομής αναφορικά με το ακίνητο των Αιτητών υπ' αριθμόν εγγραφής 9593, Φ/Σχ. LIV/45, Τεμάχιον 255/2/3/1, Τοποθεσία Βούππα, Χωρίον Άγιος Τύχωνας και/ή η απόφαση του η περιεχομένη εις την προς τους Αιτητές επιστολή του Επάρχου Λεμεσού ημερομηνίας 25.7.1991 είναι άκυρες και στερημένες οποιουδήποτε αποτελέσματος και/ή ότι παν το παραλειφθέν έδει να είχαν εκτελεσθεί".

Η θέση των αιτητών συνοψίζεται στα ακόλουθα: (α) Ο Επαρχος ήταν αναρμόδιος για να επιληφθεί της αίτησής τους. Αρμόδιο ήταν το Συμβούλιο Βελτιώσεως Αμαθούντος. (β) Δεν είναι νομικά ορθό ότι προαπαιτείται η εξασφάλιση πολεοδομικής άδειας πριν από την χορήγηση άδειας οικοδομής. Είναι απαραίτητες και οι δυο άδειες πριν από την έναρξη οποιασδήποτε εργασίας κατεδάφισης ή ανέγερσης οικοδομής αλλά δεν υπάρχει

οποιαδήποτε νομοθετική απαίτηση για την εξασφάλιση πρώτα της μιας και στη συνέχεια της άλλης.

5 Ο δικηγόρος των καθ' ων η αίτηση υποστήριξε πως προκύπτει καθαρά από τις πρόνοιες των δυο νόμων που αναφέρονται στην επιστολή του Επάρχου ότι η εξασφάλιση πολεοδομικής άδειας είναι προϋπόθεση για την έγκριση αίτησης για άδεια οικοδομής. Συνεπώς, ορθά θεωρήθηκε από τον Επαρχο ότι το αρμόδιο όργανο για 10 την εξέταση της αίτησης των αιτητών ήταν, σ' εκείνο το στάδιο, η Πολεοδομική Αρχή πράγμα για το οποίο και ενημέρωσε τους αιτητές εκπληρώνοντας έτσι το καθήκον του σύμφωνα με την υπόθεση **Andreas Kyriacou v. 1. The Cyprus Broadcasting Corporation, 2. The Republic of Cyprus, through the Public Service Commission** (1965) 15 3 C.L.R. 482. Εκείνο που στην πραγματικότητα είχε γίνει ήταν ακριβώς η ενημέρωση των αιτητών ως προς το ποιό ήταν το αρμόδιο όργανο για να επιληφθεί της αίτησης τους.

20 Δεν μπορώ να συμφωνήσω με αυτή την προσέγγιση. Οι αιτητές είχαν υποβάλει αίτηση για άδεια καταδάφισης και οικοδομής κατά τις διατάξεις του Κεφ. 96 και απευθύνθηκαν για το σκοπό αυτό στους καθ' ων η αίτηση 25 ως το αρμόδιο όργανο στα πλαίσια του νόμου εκείνου. Δεν είχαν ζητήσει πολεοδομική άδεια. Η αντίληψη πως θα έπρεπε πρώτα να είχε ζητηθεί πολεοδομική άδεια, δεν διαφοροποιεί τη φύση της αίτησης που υποβλήθηκε και δεν τη μεταβάλλει σε αίτηση για πολεοδομική άδεια.

30 Με προβληματίσε όμως, αν και δεν έχει εγερθεί, το κατά πόσο η επιστολή συνιστά πραγματικά απόρριψη της αίτησης και επομένως το κατά πόσο ενσωματώνει εκτελεστή απόφαση. Παρόμοιας φύσης θέματα έχουν 35 εξεταστεί σε σειρά αποφάσεων του Ανωτάτου Δικαστηρίου. (Βλέπε, μεταξύ άλλων, **Ανδρέας Θεολόγου και άλλοι v. Δήμου Πάφου** Α.Ε. 960 της 10.12.91, **Αννα Σωτηρίου Μαυρομάτη v. Επάρχου Λευκωσίας ως Προέδρου του Συμβουλίου Βελτιώσεως Αχακίου** 40 Προσφυγή 262/90 της 17.12.91, **Evangelia I. Kyriakides v. Municipality of Nicosia** (1976) 3 C.L.R. 183, **Orphanides and Another v. Improvement Board Ayios Dhometios** (1979) 3 C.L.R. 466, **Simonis and another v. Improve-**

ment Board Latsia (1984) 3 C.L.R. 109, *Polyviou v. Improvement Board of Ayia Napa* (1985) 3 C.L.R. 1058, **Ανδρέας Πέτεβης ν. Συμβουλίου Βελτιώσεως Γεωμασόγειας** Προσφυγή Αρ. 870/88 της 4.12.91, **Πόλυς Αριστοδήμου και άλλοι ν. Δήμου Πάφου** Προσφυγή 626/88 - 27.12.90. Το ερώτημα συνίσταται στο αν, με βάση τα ιδιαίτερα περιστατικά της κάθε υπόθεσης, η συγκεκριμένη ενέργεια συγκεντρώνει τα γνωρίσματα της εκτελεστής διοικητικής πράξης ή απόφασης ή αν είναι απλώς προπαρασκευαστική ή πληροφοριακή έτσι που να μη αποκαλύπτει οριστική θέληση του οργάνου, προσδιοριστική της τύχης του αιτήματος που υποβλήθηκε.

Ένα πρώτο διάβασμα της επιστολής του Επάρχου θα μπορούσε να οδηγήσει στη σκέψη πως πραγματικά δεν λήφθηκε οποιαδήποτε απόφαση ως προς την τύχη της αίτησης και πως απλώς περιέχει τους λόγους για τους οποίους θα έπρεπε να διατηρηθεί σε εκκρεμότητα. Σε τέτοια περίπτωση η πιθανή θεραπεία των αιτητών εφόσο είχαν την άποψη πως η εξασφάλιση πολεοδομικής άδειας δεν ήταν προϋπόθεση για την έκδοση άδειας οικοδομής, θα μπορούσε να συνίσταται στην προσβολή της παράλειψης λήψης τέτοιας απόφασης ως παραβαίνουσας την υποχρέωση απάντησης μέσα στα χρονικά όρια που τάσσει το Άρθρο 29 του Συντάγματος.

Έχω καταλήξει τελικά πως, στην ουσία, με την επιστολή θεωρήθηκε η αίτηση των αιτητών ως απαράδεκτη από την αρχή μια και κρίθηκε πως δεν συνέτρεχαν τα προαπαιτούμενα για την έγκυρη υποβολή της και πως, επομένως, με την επιστολή εκείνη σε συνδυασμό με την ταυτόχρονη επιστροφή των σχεδίων και των εγγράφων που υποβλήθηκαν, η αίτηση απορρίφθηκε. Ο χειρισμός που έγινε, αποκαλύπτει όχι απλώς αναβολή λήψης απόφασης μέχρι το ξεπέρασμα ενός προπαρασκευαστικού θέματος αλλά οριστική τοποθέτηση πάνω στην εγκυρότητα της αίτησης όπως αυτή υποβλήθηκε. Με την επιστροφή των σχεδίων και των εγγράφων που υποβλήθηκαν από τους αιτητές, δεν παρέμεινε ενώπιον του Συμβουλίου αίτηση σε εκκρεμότητα. Δεν βρισκόμαστε μπροστά σε απλή πληροφοριακή ή συμβουλευτική φύσης επιστολή αλλά μπροστά σε ενέργεια που συγκεντρώνει όλα τα γνωρίσματα εκτελεστής διοικητικής

- πράξης. (Βλ. *Republic (Council of Ministers and others) v. Costas Ch. Demetriou and others* (1972) 3 C.L.R. 219, *Nicos Kolokassides v. The Republic of Cyprus through the Minister of Finance* (1965) 3 C.L.R. 542 και 551, 5 *Ανδρούλα Π. Χριστοδούλου και άλλη ν. Δημοκρατίας* ΑΕ 516 - 30.3.90, *Δημοκρατία ν. Παντελής Χατζηπαντελής* Α.Ε. 827 - 25.4.89). Η υπόθεση *Ανδρούλα Π. Χριστοδούλου ν. Δημοκρατίας* (ανωτέρω) προσφέρει παράδειγμα χειρισμού σε σχέση με, κατά τα άλλα, 10 προπαρασκευαστικού ζητήματος που όμως πήρε τη μορφή εκτελεστής πράξης. Η αρμόδια αρχή πληροφόρησε τον αιτητή πως θα έπρεπε να τροποποιήσει τα σχέδια του με τρόπο ώστε η προτεινόμενη οικοδομή να τοποθετηθεί σε 15 θέση που να απέχει τουλάχιστον δέκα πόδια από τα νέα οδικά σύνορα. Ταυτόχρονα, όμως, τον πληροφόρησε πως η αίτηση του δεν εγκρινόταν και του επέστρεψε τα έγγραφα που υπέβαλε. Στην παρούσα υπόθεση δεν λέχθηκε, βέβαια, στους αιτητές ρητά πως η αίτησή τους 20 δεν εγκρινόταν, αλλά όπως έχω υποδείξει, αυτό ήταν το ουσιαστικό αποτέλεσμα του χειρισμού που έγινε. Τα ίδια μπορούν να λεχθούν και σε σχέση με την υπόθεση *Asbestos Estates Ltd v. Municipality of Nicosia* (1986) 3 C.L.R. 1627. Οι αιτητές είχαν ζητήσει άδεια για ανέγερση 25 οικοδομής ύψους 67 ποδών και η αρμόδια αρχή τους πληροφόρησε με επιστολή πως δεν ήταν επιτρεπτό να υπερβεί η οικοδομή το ύψος των 47 ποδών. Κρίθηκε ότι, παρά το γεγονός ότι από κάποια άλλη άποψη η επιστολή θα μπορούσε να θεωρηθεί ως προπαρασκευαστικής φύσης, ισοδυναμούσε με τελική άρνηση παραχώρησης άδειας για 30 ανέγερση οικοδομής ύψους 67 ποδών και πως η απόφαση ήταν εκτελεστή.

- Τελικά, η περίπτωση είναι ανάλογη με εκείνη στην υπόθεση *Antoniades and others v. Municipal Council of Paphos* (1985) 3 C.L.R. 1695. Εκεί, ο δημοτικός μηχανικός 35 του Δήμου Πάφου πληροφόρησε τους αιτητές πως η αίτηση που υπέβαλαν για άδεια οικοδομής δεν μπορούσε να εκδοθεί γιατί τα σχέδια τους συγκρούονταν προς μελετούμενα σχέδια του Δήμου για οδική ευθυγράμμιση. Το Δημοτικό Συμβούλιο δεν είχε εξετάσει την αίτηση και 40 αποφασίστηκε πως εφόσον η ενέργεια του μηχανικού αποσκοπούσε στο να προσδιορίσει τα δικαιώματα των αιτητών και να σφραγίσει την τύχη της αίτησής τους, ήταν

εκτελεστή και επομένως υποκείμενη σε αναθεώρηση. Η απόφαση ακυρώθηκε επειδή ο δημοτικός μηχανικός ήταν αναρμόδιος για τη λήψη τέτοιας απόφασης.

Το συμπέρασμα πως βρισκόμαστε μπροστά σε εκτελεστή διοικητική πράξη προδιαγράφει και στην παρούσα υπόθεση την επιτυχία της προσφυγής. Δεν αμφισβητείται πως το αρμόδιο όργανο για την λήψη απόφασης σε σχέση με την αίτηση των αιτητών ήταν το Συμβούλιο Βελτιώσεως Αμαθούντος συλλογικά και όχι ο Έπαρχος Λεμεσού. (Βλ. *HadjiAnastassiou v. Republic* (1982) 3 C.L.R. 672, *Παντελής Αναστάσης ν. Επάρχου Λάρνακας*, 329/89 της 24 Σεπτεμβρίου 1990, *Γλαύκος Χατζημιτσής ν. Επάρχου Πάφου και άλλων*, Α.Ε. 847 της 8 Ιουλίου 1991). Το Συμβούλιο δεν έχει επιληφθεί της αίτησης των αιτητών και δεν οφειλόταν σε δική του απόφαση η απόρριψή της με τον τρόπο που αυτή έγινε. Επομένως, ο Έπαρχος Λεμεσού έχει ενεργήσει αναρμοδίως. Η απόφασή του όσο και αν δεν ήταν νόμιμη δεν ήταν ανυπόστατη. Απόκτησε οντότητα μέσα στο διοικητικό χώρο και είναι επιδεκτική αναθεώρησης και ακύρωσης. (Βλ. *Paraskeva and Another v. Municipal Committee of Limassol* (1984) 3 C.L.R. 54, *Παντελής Αναστάσης ν. Επαρχου Λάρνακας* (ανωτέρω), *Κυπριακή Δημοκρατία ν. Νικόλα Μελέτη*, Α.Ε. 906 της 20.6.91.

Μετά από αυτά, δεν θα ήταν ορθό να επεκταθώ στην εξέταση της ουσίας του ζητήματος που έχει εγερθεί. Το εγχείρημα θα ήταν ασύνδετο προς κάποια υπαρκτή κατάσταση πραγμάτων και θα έπαιρνε τη μορφή γνωμοδότησης.

Για τους πιο πάνω λόγους, η προσφυγή πετυχαίνει αλλά μόνο ως προς το σκέλος της που αναφέρεται στην ακύρωση της απόφασης που ενσωματώνει η επιστολή του Επάρχου και που συνίσταται στην απόρριψη της αίτησης των αιτητών και την επακόλουθη άρνηση έκδοσης της άδειας που ζητήθηκε. Το σκέλος της προσφυγής που εμφανίζει το Συμβούλιο Βελτιώσεως Αμαθούντος ως ένοχο παράλειψης έκδοσης της άδειας και με το οποίο επιδιώκεται δήλωση "ότι παν το παραλειφθέν έδει να είχαν εκτελεσθεί", δεν μπορεί να πετύχει. Η οφειλόμενη από το Συμβούλιο ενέργεια είναι η εξέταση της αίτησης

4 Α.Α.Δ. Αναστασιάδης κ.α. ν. Συμβ. Βελτ. Αμαθούντος Κων/νίδης, Δ.

- και η έκδοση απόφασης με την οποία αυτή θα εγκρίνεται ή θα απορρίπτεται ανάλογα με το αν συντρέχουν ή όχι οι νόμιμες προϋποθέσεις. Τίθεται ζήτημα παράλειψης οφειλόμενης ενέργειας μόνο στις περιπτώσεις που
- 5 επιβάλλεται από το νόμο υποχρέωση ενέργειας κατά συγκεκριμένο τρόπο. (Βλ. *Cyprus Tannery v. Republic* (1980) 3 C.L.R. 405, *Ανδρέας Προδρόμου και άλλοι ν. Δημοκρατίας*, Α.Ε. 725 - 31.7.90, *Ανδρέας Χριστοδουλίδης και άλλοι ν. Δημοκρατίας* Α.Ε. 448 της 15 Νοεμβρίου 1990,
- 10 *Δήμος Λεμεσού ν. Γεώργιος Α. Ευαγγέλου και άλλοι*, Α.Ε. 841 της 11.12.90.

- Η επίδικη απόφαση για την απόρριψη της αίτησης των αιτητών που οδήγησε στην άρνηση της έκδοσης της άδειας
- 15 που ζητήθηκε, λήφθηκε από αναρμόδιο όργανο και ακυρώνεται.

Δεν εκδίδεται διαταγή για έξοδα.

- 20 *Η επίδικη απόφαση ακυρώνεται χωρίς έξοδα.*